ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Μαρτίου 1983

σχετικά με τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στις οριστικές εισαγωγές, από Κράτος μέλος, προσωπικών ειδών που ανήκουν σε ιδιώτες

(83/183/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 99,

την πρόταση της Επιτροπής (1),

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3),

Εκτιμώντας:

ότι, προκειμένου ο πληθυσμός των Κρατών μελών να συνειδητοποιήσει εντονότερα την ύπαρξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, πρέπει να συνεχιστεί υπέρ των ιδιωτών η δράση που έχει ήδη αναληφθεί για να δημιουργηθούν, στην Κοινότητα, συνθήκες ανάλογες προς τις συνθήκες μιας εσωτερικής αγοράς·

ότι τα φορολογικά μέτρα, που εμποδίζουν τους ιδιώτες να εισάγουν σε ένα Κράτος μέλος προσωπικά είδη από άλλο Κράτος μέλος, δυσχεραίνουν την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μέσα στην Κοινότητα· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθούν στο μέτρο του δυνατού με τη θέσπιση φορολογικών ατελειών·

ότι οι φορολογικές αυτές ατέλειες πρέπει να ισχύουν μόνο για εισαγωγές αγαθών που δεν έχουν καθόλου εμπορικό ή κερδοσκοπικό χαρακτήρα και ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να καθοριστούν τα όρια και οι προϋποθέσεις εφαρμογής τους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Τα Κράτη μέλη παρέχουν, υπό τις προϋποθέσεις και στις περιπτώσεις που αναφέρονται κατωτέρω, απαλλαγή από το φόρο κύκλου εργασιών, τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως και τους άλλους φόρους καταναλώσεως οι οποίοι συνήθως επιβάλλονται κατά την οριστική εισαγωγή, από ιδιώτες, προσωπικών ειδών προελεύσεως άλλου Κράτους μέλους.

2. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τους ειδικούς ή/και τους περιοδικά καταβαλλόμενους φόρους καί τέλη που αφορούν τη χρήση των εν λόγω ειδών στο εσωτερικό της χώρας, όπως π.χ. τέλη που εισπράττονται κατά την έκδοση άδειας κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, τέλη κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, τέλη τηλεοράσεως.

Άρθρο 2

Προϋποθέσεις για τα είδη

1. Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, «προσωπικά είδη» θεωρούνται τα είδη που προορίζονται για προσωπική χρήση των ενδιαφερομένων ή για τις ανάγκες του νοικοκυριού τους. Τα είδη αυτά δεν πρέπει να παρουσιάζουν, με το είδος ή την ποσότητά τους, οποιοδήποτε εμπορικό ενδιαφέρον, ούτε να προορίζονται για οικονομική δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 4 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (4). Αποτελούν, πάντως, προσωπικά είδη και τα όργανα μηχανικών ή ελεύθερων τεχνών που είναι απαραίτητα για την άσκηση του επαγγέλματος του ενδιαφερομένου.

2. Η ατέλεια του άρθρου 1 παρέχεται για τα προσωπικά είδη τα οποία:

α) έχουν αποκτηθεί υπό τους γενικούς όρους φορολογίας που ισχύουν στην εσωτερική αγορά Κράτους μέλους και τα οποία δεν τυγχάνουν, λόγω της εξαγωγής, καμιάς απαλλαγής και καμιάς επιστροφής του φόρου κύκλου εργασιών, των ειδικών φόρων κατανάλωσης ή οποιουδήποτε άλλου φόρου κατανάλωσης. Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θεωρούνται ότι συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις αυτές τα είδη που αποκτώνται υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 15 σημείο 10 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ·

β) χρησιμοποιούσε πράγματι ο ενδιαφερόμενος, στο Κράτος μέλος από το οποίο εξάγονται, τουλάχιστον:

— 6 μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του, εφόσον πρόκειται για οδικά οχήματα με κινητήρα (και

(1) ΕΕ αριθ. C 267 της 21. 11. 1975, σ. 11.
(2) ΕΕ αριθ. C 53 της 8. 3. 1976, σ. 39.
(3) ΕΕ αριθ. C 131 της 12. 6. 1976, σ. 49.

(4) ΕΕ αριθ. L 145 της 13. 6. 1977, σ. 1.

για τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά), τροχόσπιτα, κινητά σπίτια, σκάφη αναψυχής και ιδιωτικά σεροπλάνα,

— 3 μήνες πριν μεταφέρει την κατοικία του ή πριν αποκτήσει δευτερεύουσα κατοικία, άν πρόκειται για άλλα είδη.

Ωστόσο, για τα είδη που αναφέρονται στην τελευταία περίοδο του σημείου α) τα Κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν τις ανωτέρω προθεσμίες σε 12 μήνες.

3. Οι αρμόδιες αρχές απαιτούν να αποδεικνύεται ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 2 όταν πρόκειται για οδικά οχήματα με κινητήρα (και για τα οχήματα που ρυμουλκούνται από αυτά), για τροχόσπιτα και κινητά σπίτια, για σκάφη αναψυχής και ιδιωτικά αεροπλάνα. Για τα άλλα είδη δεν απαιτείται τέτοια απόδειξη, εκτός αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες καταστρατήγησης.

Άρθρο 3

Προϋποθέσεις για την εισαγωγή

Τα είδη μπορούν να εισαχθούν εφ' άπαξ ή τμηματικά μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 7, 8, 9 και 10.

Άρθρο 4

Υποχρεώσεις μετά την εισαγωγή

Τα ατελώς εισαγόμενα είδη, επί 12 μήνες μετά την εισαγωγή τους, δεν επιτρέπεται να μεταβιβαστούν, να εκμισθωθούν ούτε να αποτελέσουν αντικείμενο χρησιδανείου, εκτός των περιπτώσεων που κρίνονται δικαιολογημένες από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους εισαγωγής.

Άρθρο 5

Ειδικές προϋποθέσεις για ορισμένα είδη

1. Τα Κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι τα είδη που απαριθμούνται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 69/169/ΕΟΚ (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 82/443/ΕΟΚ (2), επιτρέπεται να εισαχθούν ατελώς μόνο μέχρι τις ποσότητες που προβλέπονται στο ίδιο άρθρο για την κυκλοφορία μεταξύ των Κρατών μελών.

2. Κατά την εισαγωγή αλόγων ιππασίας, οδικών οχημάτων με κινητήρα (και των οχημάτων που ρυμουλκούνται από αυτά), τροχόσπιτων κινητών σπιτικών, σκαφών αναψυχής και ιδιωτικών αεροπλάνων, παρέχεται ατέλεια μόνον αν ο ιδιώτης μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του στο Κράτος μέλος εισαγωγής.

Άρθρο 6

Γενικοί κανόνες για τον καθορισμό της κατοικίας

1. Για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, ως «συνήθης κατοικία» νοείται ο τόπος στον οποίο ένα άτομο διαμένει συνήθως, δηλαδή τουλάχιστον 185 ημέρες ανά ημερολογιακό έτος λόγω προσωπικών και επαγγελματικών δεσμών ή, στην περίπτωση ατόμου χωρίς επαγγελματικούς δεσμούς, λόγω προσωπικών δεσμών από τους οποίους προκύπτουν στενοί δεσμοί μεταξύ αυτού του ατόμου και του τόπου στον οποίο κατοικεί.

Εντούτοις, η συνήθης κατοικία ατόμου, του οποίου οι επαγγελματικοί δεσμοί βρίσκονται σε τόπο άλλον από τον τόπο των προσωπικών του δεσμών και το οποίο, για το λόγο αυτό, υποχρεώνεται να διαμένει διαδοχικά σε διάφορους τόπους που βρίσκονται σε δύο ή περισσότερα Κράτη μέλη, θεωρείται ότι βρίσκεται στον τόπο των προσωπικών του δεσμών, με την προϋπόθεση ότι επιστρέφει τακτικά στον τόπο αυτό. Ο τελευταίος αυτός όρος δεν απαιτείται όταν το άτομο διαμένει σε ένα Κράτος μέλος για την εκτέλεση αποστολής με καθορισμένη διάρκεια. Η φοίτηση σε πανεπιστήμιο ή άλλη σχολή δεν συνεπάγεται τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας.

2. Οι ιδιώτες αποδεικνύουν με οποιονδήποτε τρόπο τον τόπο της συνήθους κατοικίας τους, ιδίως με το δελτίο ταυτότητάς τους ή με οποιοδήποτε άλλο έγκυρο έγγραφο.

3. Στην περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους εισαγωγής αμφιβάλλουν για το κύρος της δήλωσης σχετικά με την συνήθη κατοικία που γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2, η με σκοπό ορισμένους ειδικούς ελέγχους, οι αρχές αυτές μπορούν να ζητούν κάθε συμπληρωματικό πληροφοριακό ή αποδεικτικό στοιχείο.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΟΓΩ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Άρθρο 7

1. Η ατέλεια του άρθρου 1 παρέχεται, εφόσον συντρέχουν οι όροι των άρθρων 2 μέχρι 5, για την εισαγωγή προσωπικών ειδών που πραγματοποιείται από ιδιώτη λόγω μεταφοράς της συνήθους κατοικίας του.

2. Η τελευταία εισαγωγή μπορεί να πραγματοποιηθεί το αργότερο 12 μήνες μετά τη μεταφορά της συνήθους κατοικίας.

(1) ΕΕ αριθ. L 133 της 4. 3. 1969, σ. 6.
(2) ΕΕ αριθ. L 206 της 14. 7. 1982, σ. 35.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΛΟΓΩ ΕΠΙΠΛΩΣΗΣ Ή ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Άρθρο 8

1. Η ατέλεια του άρθρου 1 παρέχεται, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 μέχρι 5, για την εισαγωγή προσωπικών ειδών που πραγματοποιέται από ιδιώτη προκειμένου να επιπλώσει δευτερεύουσα κατοικία.

Η ατέλεια παρέχεται μόνον αν:

i) το συγκεκριμένο άτομο είναι ιδιοκτήτης της δευτερεύουσας κατοικίας ή την έχει μισθώσει για 12 τουλάχιστον μήνες,

ii) τα εισαγόμενα είδη ανταποκρίνονται στη συνήθη επίπλωση της δευτερεύουσας κατοικίας.

2. Η ατέλεια παρέχεται, υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, και σε περίπτωση εισαγωγής ειδών για τη συνήθη κατοικία ή για άλλη δευτερεύουσα κατοικία, λόγω εγκατάλειψης της δευτερεύουσας κατοικίας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος είχε πράγματι στην κατοχή του τα εν λόγω είδη και τα χρησιμοποίησε επί 12 τουλάχιστον μήνες.

Η τελευταία εισαγωγή πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο 12 μήνες μετά την εγκατάλειψη της δευτερεύουσας κατοικίας.

Οι διατάξεις του άρθρου 4 δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση επανεισαγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΔΩΝ ΛΟΓΩ ΓΑΜΟΥ

Άρθρο 9

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεύτερη περίπτωση, αλλά με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων των άρθρων 2 μέχρι 5, κάθε άτομο μπορεί, με την ευκαιρία του γάμου του, να εισάγει, χωρίς να καταβάλει τους φόρους που αναφέρονται στο άρθρο 1, στο Κρατος μέλος στο οποίο σκοπεύει να μεταφέρει τη συνήθη κατοικία του, προσωπικά είδη που έχει αποκτήσει ή κατέχει ήδη για διάστημα λιγότερο από τρείς μήνες, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η εισαγωγή πρέπει να γίνει κατά το χρονικό διάστημα που αρχίζει δύο μήνες πριν από την ημερομηνία που προβλέπεται για την τέλεση του γάμου και τελειώνει το αργότερο τέσσερις μήνες μετά την τέλεση,

β) ο ιδιώτης πρέπει να αποδείξει την τέλεση του γάμου του ή την έναρξη των διαδικασιών που απαιτούνται κατά το νόμο για την τέλεσή του.

2. Επίσης, εισάγονται ατελώς τα συνήθη γαμήλια δώρα που προσφέρονται σε άτομο, το οποίο συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1, από άτομα που έχουν τη συνήθη κατοικία τους σε Κράτος μέλος άλλο από το Κράτος εισαγωγής. Η ατέλεια ισχύει για δώρα που η κατά μονάδα αξία τους δεν υπερβαίνει τις 200 ECU. Ωστόσο, τα Κράτη μέλη μπορούν να χορηγήσουν ατέλεια και για δώρα αξίας μεγαλύτερης των 200 ECU εφόσον η αξία κάθε δώρου που εισάγεται ατελώς δεν υπερβαίνει τις 1 000 ECU.

3. Τα Κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι η χορήγηση ατέλειας πρέπει να συνοδεύεται από παροχή κατάλληλης ασφάλειας, όταν η εισαγωγή πραγματοποιείται πριν από την ημερομηνία του γάμου.

4. Εάν ο ιδιώτης, μέσα σε προθεσμία τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία που προβλεπόταν για το γάμο, δεν προσκομίσει στοιχεία που αποδεικνύουν την τέλεσή του, οι φόροι οφείλονται από την ημερομηνία εισαγωγής.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΕΚΛΙΠΟΝΤΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΚΤΗΘΗΚΑΝ ΜΕ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ

Άρθρο 10

1. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 2 παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 4 και του άρθρου 5 παράγραφος 2, άλλα με την επιφύλαξη των άλλων διατάξεων των άρθρων 2, 3 και 5, ο ιδιώτης που αποκτά με κληρονομική διαδοχή (causa mortis) την κυριότητα ή την επικαρπία προσωπικών ειδών εκλιπόντος, που βρίσκονται σε Κράτος μέλος, μπορεί να εισάγει τα είδη αυτά σε άλλο Κράτος μέλος στο οποίο έχει κατοικία χωρίς να καταβάλει τους φόρους που αναφέρει το άρθρο 1, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) ο ιδιώτης πρέπει να προσκομίσει στις αρμόδιες αρχές του Κράτους μέλους εισαγωγής δήλωση συμβολαιογράφου ή οποιασδήποτε άλλης αρμόδιας αρχής του Κράτους μέλους εξαγωγής που να βεβαιώνει ότι τα εισαγόμενα είδη αποκτήθηκαν με κληρονομική διαδοχή,

β) η εισαγωγή πρέπει να γίνει το αργότερο δύο χρόνια μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα είδη περιήλθαν στον ενδιαφερόμενο.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

1. Μέχρις ότου αρχίσουν να ισχύουν κοινοτικοί φορολογικοί κανόνες κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, τα Κράτη μέλη καταβάλλουν προσπάθειες περιορισμού στο ελάχιστο των διαδικασιών εισαγωγής από ιδιώτες, μέσα στα όρια και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις της παρούσας οδηγίας, καθώς και προσπάθειες αποφυγής, κατά την εισαγωγή, διαδικασιών που συνεπάγονται ελέγχους με αποτέλεσμα την εκφόρτωση και επαναφόρτωση σημαντικού μέρους των φορτίων στα σύνορα.

2. Τα Κράτη μέλη έχουν την ευχέρεια να διατηρήσουν ή/και να θεσπίσουν, σχετικά με την παροχή ατέλειας προϋποθέσεις ευνοϊκότερες από αυτές που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, εκτός από εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2.

3. Με την επιφύλαξη του άρθρου 2 παράγραφος 2, τα Κράτη μέλη δεν μπορούν, με βάση την παρούσα οδηγία, να εφαρμόσουν στο εσωτερικό της Κοινότητας φορολογικές ατέλειες λιγότερο ευνοϊκες από αυτές που θα χορηγούσαν για τις εισαγωγές, από ιδιώτες, προσωπικών ειδών προελεύσεως τρίτων χωρών.

Άρθρο 12

1. Το αργότερο μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1984, τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή αμέσως. Ωστόσο η Ελληνική Δημοκρατία μπορεί να διατηρήσει το ισχύουν σύστημα φορολογίας, υπό τον όρο ότι θα αποφεύγεται η διπλή φορολογία, μέχρις ότου εισαχθεί το κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας.

2. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των κυριοτέρων διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία, και μάλιστα τις διατάξεις πού προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 11 παράγραφοι 2 και 3. Η Επιτροπή ανακοινώνει τις διατάξεις αυτές στα άλλα Κράτη μέλη.

3. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με τα Κράτη μέλη, υποβάλλει κάθε δύο χρόνια έκθεση στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα Κράτη μέλη.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 28 Μαρτίου 1983.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. ERTL